

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zrzuty i główne argumenty:

Udzielanie zezwoleń dla osób fizycznych i prawnych wytwarzających lub dystrybuujących worki przeznaczone do zbierania odpadów nie jest objęte jakimikolwiek wspólnotowymi przepisami harmonizującymi.

W tej sytuacji ustawodawstwo krajowe ustanawiające zezwolenia dla osób fizycznych i prawnych wytwarzających lub dystrybuujących worki przeznaczone do zbierania odpadów powinno być oceniane w świetle art. 28 i 30 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, procedura udzielania uprzedniego zezwolenia, taka jak ustanowiona w art. 10a rozporządzenia regionu Bruxelles-Capitale z dnia 15 lipca 1993 r. w sprawie usuwania zebranych odpadów, może ograniczać swobodę przepływu towarów.

Tymczasem, aby taka procedura udzielania uprzedniego zezwolenia była uzasadniona w świetle podstawowej swobody, jaką jest swoboda przepływu towarów, musi ona odpowiadać względem interesu ogólnego uznanego w prawie wspólnotowym oraz pozostawać w zgodności z zasadą proporcjonalności, tj. być odpowiednia do zapewnienia osiągnięcia zamierzonego celu i nie wykraczać poza granice tego, co jest konieczne dla jego osiągnięcia.

Komisja przyznaje, że procedura udzielania zezwoleń może odpowiadać względem interesu ogólnego związanym z ochroną zdrowia pracowników oraz ochroną środowiska.

Komisja uważa jednak, że w niniejszym przypadku zasady procedury udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 10a rozporządzenia, nie pozostają w zgodności z zasadą proporcjonalności, ze względu na fakt, że procedura ta nie jest łatwo dostępna.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Język postępowania: czeski)

W dniu 30 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot

Europejskich, reprezentowanej przez L. Jelinka i W. Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Czeskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾, a w każdym przypadku nie poinformowała o nich Komisji, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy następujących przepisów tej dyrektywy: art. 3 ust. 3, art. 6 ust. 1 w zakresie „obchodzeni[a] środków technologicznych przez daną osobę, której znane jest lub w zależności od okoliczności musi być znane to, że zmierza lub ona w tym celu”, art. 6 ust. 3, art. 6 ust. 4 akapity pierwszy, czwarty i piąty, art. 7 ust. 1 akapit drugi, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2 w zakresie „urządzeń, produktów lub części składowych określonych w art. 6 ust. 2”, art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ust. 2,

2) obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin dokonania transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 1 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez F. Simonetti i S. Pardo Quintillán, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Hiszpanii.